

Jen Trochu Jistoty

Martina Trchová

Ráno jsem ateista, dozajista v nic už nevěřím
V poledne váhám nahá před zrcadlem, s kým to soutěžím
Navečer opouští mě síla, milá sedmi loupeží
Do noci hledám, kdo mě spasí, žízeň hasím pod peřím

Chtěla bych vědět, že má slova jsou ta pravá
Že to, co dnes ti tady povím, to mě zítra nestřelí
do zad, jak se to dělá v zemích - tam, kde neuznávají práva
Že budu jíst, tak jako jsme si prostřeli.

Dvaadvacetkrát nic, jen se mi z toho hlava točí
Jak hrom do polic jsem, když do života vkročím někomu
Neumím vážit slova
Nechci lít do olova věty
Co stejně světy nezboří
Jen trochu jistoty
Žes to ty a já